

TORNAI JÓZSEF

És Vásárhelyi Madonnád, Németh Jóska?

*Hol vannak fűzfáid, teheneid és Vásárhelyi Madonnád,
Ki kékebb, mint tavasszal a nefelejcskék Nap,
Németh Jóska? Hol vannak Mezei Vénuszaid és szekéren
Kongó harangjaid, Németh Jóska?*

*Kép szélén túl hajló fagereblyéd íve jut eszembe,
glóriás fejjel hallgatózó aggastyánjaid,
hol a legény a gyilkos fogsorú szalagfűrésszel –
és az atlanti-meséjű aktok a heverőd éjszakai
birkabőrén, hol én is elveszített szerelmeimről álmodtam?*

*Hol jár a titkos pásztor aranyszalagos báránnyal
a nyakában, hol a próféciaák tisztai ladikjai,
te szarvasok tiszta forrása, betegeket étellel-megjelölő
kéz, ki magad is beteg voltál,
de lassabban hunytál ki, mint az ezer évig mágikus
igéktől lobogó mamutfenyők?*

*Nem a te képeiden várnak mindenek,
Nem a te színeidben fürdenek,
Nem a te húsvéti tetszhalálodban derengenek,
örökségeddel örvendenek?*

*Így lött beletéve a Pusztai Nagytörvénybe,
möggyúrva a mozdulatlan-semmibe néző anyák ujjával,
esküszöm nektek, zöld lepke-csápú csillagok, esküdjetek
velem, szentjánosbogarak s a nyár négy évszakon át is
tágranyitott szemei!*